

giver kun begrænsede muligheder for på emballagen at give anvisninger for brug m.m.

Efter bestemmelsen kan der stilles krav om, at der i brugsanvisningen gives anvisninger om brug, opbevaring eller bortskaffelse af stoffet, produktet eller varen. Der kan stilles krav om godkendelse af brugsanvisningen.

Den nye bestemmelse åbner mulighed for, at der med bindende virkning for brugerne kan stilles krav til håndtering, opbevaring og bortskaffelse af miljøfarlige stoffer, produkter eller varer.

Efter Arbejds miljølovgivningen kan der stilles krav om leverandør- og arbejdsgiverbrugsanvisninger for farlige stoffer eller produkter, der anvendes erhvervsmæssigt. Disse brugsanvisninger tager dog ikke sigte på beskyttelsen af det ydre miljø. Bestemmelsen i § 30 a supplerer derfor disse regler efter Arbejds miljølovgivningen.

Den nærmere udformning af kravene vil blive forhandlet og samordnet med de berørte myndigheder og organisationer.

Ad § 30 b

Bestemmelsen i den ny § 30 b åbner mulighed for, at der kan fastsættes regler om, at salg af bestemte kemiske stoffer og produkter kun må ske mod rekvisition. En sådan rekvisitionspligt tænkes kun iværksat, når hensynet til forebyggelse af sundhedsfare eller miljøskade gør dette særligt begrundet, og kun i forbindelse med salgs- eller anvendelsesreguleringer efter § 30. Rekvisitionskravet kan knytte sig til, at salg kun kan ske til visse bestemte anvendelsesformål eller, at salg kun kan ske til en nærmere bestemt kreds af erhvervsmæssige brugere af de pågældende stoffer og produkter. Som det fremgår af bestemmelsens ordlyd, forudsættes rekvisitionspligt kun undtagelsesvis at blive fastsat og kun i forbindelse med visse typer af erhvervsmæssigt brug af sådanne stoffer og produkter. Herved adskiller reglen sig fra den tilsvarende rekvisitionsordning i kapitel 5, som retter sig til private.

Rekvisitionspligten kan tænkes pålagt i tilfælde, hvor det f.eks. af miljømæssige grunde skønnes væsentligt at kontrollere distributionen af visse særligt betænkelige stoffer og produkter.

Rekvisitionsordningen efter § 30 a forudsættes administreret af den myndighed, der efter Miljøbeskyttelseslovens kapitel 7, fører tilsyn med de pågældende virksomheder i samarbejde med andre relevante myndigheder, jf. bemærkningerne til § 46. Rekvisitionsordningen forudsættes herved indpasset i det eksisterende miljøtilsyn som et supplerende styringsmiddel.

Ad § 30 c

Bestemmelsen i § 30 c sammenkæder Kemikalieloven med den øvrige lovgivning vedrørende miljøbeskyttelsen. Formålet med bestemmelsen er at åbne mulighed for at anvende den voksende viden om kemiske stoffer og produkter i det forebyggende arbejde for at forhindre unødigt forurening af omgivelserne, bl.a. gennem øget anvendelse af renere teknologi. Bestemmelsen omfatter den samme kreds af stoffer, produkter og varer, som er omfattet af § 30, jf. bemærkninger hertil.

Mens § 30 sigter på at forebygge skade på miljøet og fare for sundheden, sigter § 30 c på at regulere forbruget af stoffer, produkter m.v., der på den ene side ikke i sig selv antages at give anledning til miljøskade eller sundhedsfare, men på den anden side heller ikke kan antages at være miljømæssigt ubetænkelige. Behovet herfor udspringer af, at mange små bidrag af stoffer, der ikke isoleret betraget giver anledning til større betænkeligheder, dog samlet kan indebære en negativ påvirkning af den økologiske balance i naturen eller af menneskers levevilkår.

Indsættelsen af den ny § 30 c følger af den kredslovsbetragtning af kemiske stoffer og produkter, som er fremhævet i den ændrede formålsbestemmelse i § 1. Uanset, at indgrebsniveauet efter den gældende § 30 kan ændre sig under hensyn til den teknologiske og videnskabelige viden, som begrunder, hvad der på et givet tidspunkt må anses for sundhedsfarligt eller miljøskadeligt, jf. bemærkningerne til § 1, findes det rimeligt at fremhæve, at indgrebsmulighederne efter § 30 ikke udtømmer det behov, der ud fra en miljømæssig helhedsbetragtning kan være for at begrænse den kemiske forurening.

Med indførelsen af § 30 c markeres en grænse mellem de indgreb, som må anses for tvingende under hensyntagen til sundhedsfare eller miljøskade, og de indgreb som må anses for miljømæssigt velbegrundede ud fra en helhedsbetragtning, idet der herved sker en nedbringelse af forureningen ud fra en samlet betragtning.

Det understreges således ved lovændringen, at reguleringer efter § 30 forudsætter, at der foreligger kvalificerede sundheds- eller miljømæssige betænkeligheder ved forekomsten eller anvendelsen af de pågældende stoffer eller produkter. Er disse kvalificerende betingelser ikke til stede, må eventuelle indgreb vurderes ud fra rammerne og betingelserne i § 30 c.

Den konkrete afgrænsning mellem området for § 30 og området for § 30 c må løbende fastlægges gennem forhandlinger mellem de berørte organisationer og myndigheder, jf. lovens § 9, i forbindelse med fastsættelsen af de konkrete reguleringer.